

Oedipe Roi de Sophocle

TEXTE

ΟΙΔΙΠΟΥΣ Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότης,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 5 ἔχων μὲν ἀρχὰς ἅς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον
 κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ ἄδυστύχησεν, ἦν ἄν ἐκπεφυκότα –
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 10 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι,
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος·
 15 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἀροτὸν αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά,
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι κᾶτι τοῦδ' ἐχθίονι.
 Ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις ὅσοις

- 20 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ' ἢ τε σύμμαχος Δίκη
χοὶ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.
- ΧΟΡΟΣ Ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ', ἄναξ, ἐρῶ·
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δειξαί. Τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
25 Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.
- ΟΙ. Δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.
- ΧΟ. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἅ μοι δοκεῖ.
- ΟΙ. Εἰ καὶ τρίτ' ἔστι, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- 30 ΧΟ. Ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. Ἄλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην·
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
35 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.
- ΧΟ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
- ΟΙ. Τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων.

Oedipe Roi, Sophocle, texte établi par A. Dain, Les Belles Lettres, 1958, vers 255 à 292.

